

NOORD-BRABANDER.

NOMMER 139

'S BOSCH.

DIENSDAG 20 NOVEMBER 1832.

*Dicere verum
Quid vetat?* HORATIUS.

Nederlanden.

BESLUIT van den 16 november 1832, houdende maatschappelijke bepalingen omtrent het niet toelaten van franche en britsche schepen in de havens van dit rijk.

Wij WILLEM, enz.

Overwegende, dat door de regering van Frankrijk en Groot-Brittannië een poging is gedaan om de schepen, welke van Nederlanders toebehoorende, en die in de haven van dit rijk komen bevindende, of daarin verder zullende binnenkomen;

Willende zoo wel de begunstigen van billijkheid en rechtvaardigheid, welke wij tot grondslag gelegd hebben van onze regering, bestendig houdende, als de belangen onzer getrouwe onderdanen krachtig beschermen;

Op het rapport van onzen minister van Marine en van onzen staatsraad, belast, *ad interim*, met de directie van het departement voor de nationale nijverheid en de koloniën, hebben besloten en besluten:

Art. 1. Alle franche en britsche schepen, welke zich thans nog binnen ons grondgebied bevinden, zullen hetzelfde moeten verlaten, uiterlijk binnen drie dagen na de aanzegging, welke daartoe, ten gevolge van ons tegenwoordig besluit, aan de gezagvoerders op dezelve, zal worden gedaan.

2. Alle schepen, varende onder de vlaggen der bij art. 1 genoemde natiën, en welke uit zee op nederlandisch grondgebied mogten aankomen, zullen worden afgewezen en niet eerder toegelaten dan wanneer de schepen, onder hederlandsche vlag, wederom als te voren de havens van Engeland en Frankrijk onbegrensd zullen aandoen.

3. Wij behouden ons voor om ten desen zóódanige verdere maatregelen te nemen, als wij naar omstandigheden, zullen oordeelen noodig te behooren.

De departementen van Marine en van de koloniën en van de nijverheid van dit ons besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Gegeven te 's Gravenhage, den 16 november des jaars 1832, het negentiende van onze regering.

(Getekend) WILLEM.

's HERTOGENBOSCH, 19 November.

DAG-ORDER voor de bezettingen der vestingen Bergen op Zoom, Willemstad, Breda, 's Bosch, Grave en Nijmegen; bij de afsluiting van het metaal kruis.

DAPPERE KUNSTLIJDE
Op den feestdag toegewijd aan Nederlandsch gekroonde Koningin, ontvangt zij het eer-betaal, voor uwe trouw aan Koning en Vaderland.

Overwegende bij dit feest vereenige zich met het streelend bewustzijn, dat gij dit blijk van 's Konings welgevallen, op een eervolle wijze hebt verworven. Gij hebt in 1830 en 1831, de uwe veroverde bolwerken van den staat, met moed en volharding bewaakt, de bewegingen van het leger ondersteund en op deze wijze mede gewerkt, om onze dierbaarste regten te handhaven en te verzekeren.

Op nieuw worden Nederlandsch grond, worden die regten bedreigd. Welligt wordt gij ernstiger dan ooit geroepen, om Koning en vaderland uwen arm te wijden. Nummer was die roeping grootscher, heiliger, gij zult daarvan onder uwe waardige bevelhebbers, waardiglijk beantwoorden. Niet te vergeefs zult gij, op den vijand, veroverd bronzen op uwe borst prijken. Met uwen Koning vertrouwend, op des zegen des Almachtigen, zult gij, andermaal, voor uwe dapperheid, den dank inoogsten, van Vorst en Vaderland.

Leve de Koning!
's Gravenhage, den 15 november 1832.
De luitenant-generaal, directeur-generaal van oorlog, DE ERASS.

Gisteren is alhier de 58 verjaardag van H. M. de Koningin op de plagtigste wijze door het uitsteken der vlaggen, het luiden der klokken en het spelen der carillons gevierd geworden.

Bij koninklijk besluit van den 18 oktober is bepaald, dat aan die personen, welke bij de kroegere schutterijen een zeer hoogde contributie hebben betaald, in plaats van het doen van persoonlijke dienst, de jaren, gedurende welke zij deze contributie betaald hebben, zullen toegerekend worden, ter verrijking van het ontzag met den schutterijdienst, na eenen diensttijd van veertien jaren, overeenkomstig de Maas, besluit van den 18 november 1831, n. 31.

De zitting van de tweede kamer der staten-generaal van zaterdag, den 17 is in de morgenzitting beraadslaagd over de beide ontwerpen van wet betrekkelijk de buitengewone uitgaven en middelen voor 1833; de voortzetting der beraadslaging is op denzelfden dag des avonds ten half 7 ure bepaald; in de avondzitting hebben het woord gevoerd voor de wetten, de heer *Van der Hoff, de Bordes, Wickevoort, Crommelin, Kapelard, Pruis, Dijkster, Carsten en Junius van Hemert*; tegen hebben gesproken de heeren *Dijkmeester, Raekema, Callengera, van Nes, van der Gronden en Luyben*; de heer *Schimmelpenninck* zal zijne stem van de inlichtingen des ministers doen afhangen.

In de avondzitting is de wet tot vaststelling der uitgaven ter voorziening in de buitengewone uitgaven voor 1833, met 34 tegen 17 stemmen aangenomen. Het tweede ontwerp van wet tot aanwijzing der middelen van voorziening in de uitgaven, die mochten noodzakelijk geoordeeld worden, is met 31 tegen 15 stemmen aangenomen.

In de afleidingen is thans onderzocht het ontwerp van wet ten aanzien der grondbelasting voor het volgende jaar. Voornamelijk is daartegen aangevoerd, dat de uitkomsten van het kadaster op een grooter gedeelte dan voor een vierde toegepast worden moeten worden, om allengaats komst tot het groote doel, den evenredigen omslag der grondbelasting voor alle de provincien. Jaarlijks moet men trachten de bestaande onevenredigheid te verminderen; zane onbillijkheid die het volgend jaar, bij de te heffen opercenten, nog meer zoude gevoeld worden, door de nu reeds overbelaste provincien. De regering draagt reeds sints zoo lang van de bestaande ongelijkheid kennis en daaraan moet, zoo veel mogelijk, te gemoet gekomen worden. Men heeft ook gemeend, dat het, naar de uitkomsten van het kadaster te heffen gedeelte, bij de buitengewone begroeting gebragt moest worden, ter bestrijding der uitgaven voor aflossing van de sedert 1831 gemaakte schuld, althans zóódanig daarop wenschte te zien.

Voorts heeft men verlangd de mededeeling van de uitkomsten van het definitief tarief der schatting van de eigendommen, tot regeling van den aanslag bestemd, die uit het kadaster zal voortvloeien, voor zoo verre de kantons of arrondissementen betreft; de overlegging van staten van de registratie regten, welke voor den overgang van vaste goederen ontvangen zijn; en van den aanslag in de belasting van het personeel naar den eersten grondslag.

In de vier laatste maanden van het jaar 1831 en de acht eerste maanden van 1832 hebben de regten van registratie, zegel, griffie, hypotheek, successien en vaste boeten, volgens eenen daarvan publiek gemaakten algemeenen staat, in hoofdsom opgebracht f 4,940,483-76/100, en in opercenten en ontvangsten van verschillenden aard f 1,126,463-38/100, te zamen f 6,066,946-15. Hiervan moeten, voor gedane teruggaven, afgetrokken worden f 56,162-16/100, zoodat de werkelijke opbrengst bedraagt f 6,010,783-98/100. De acten van de jagt en visscherij hebben opgebracht f 71,926-41/100. In voornoemden tijd heeft de verkoop van slands goederen en eigendommen opgebracht f 32,851-37; de sloten van rekeningen en restituten bij de departementen van oorlog en marine f 16,276-39/100; de bijdragen van lotelingen tot het stellen van plaatsvervangers bij de landmilitie f 25,180; de boeten, niet tot de vaste boeten behorende, f 12,355-19/100; de paspoorten f 1,688; de justitie-kosten f 14,080-79/100; de kosten van vervolging f 11,15; de percent-administratie-kosten, wegens gelden aan derden hebbende, f 1,013-66/100, en toevallige ontvangsten f 52,574-44.

In de acht eerste maanden van 1832 hebben de regten op het zegel in deze provincie opgebracht f 51,377-80; registratie f 159,364-30; griffie f 2,057-92/100; hypotheek f 9,118-21; successien f 93,052-99/100; vaste boeten f 689-68/100; te zamen f 281,566-100; waarvan teruggaveven is f 1,518-59; zoodat werkelijk van deze middelen f 280,047-41 ontvangen is. De acten van jagt en visscherij hebben in dit gewest binnen voormeld tijd bestek opgebracht f 4,563; de bijdragen in 's lands schatkist van lotelingen tot het stellen van plaatsvervangers bij de landmilitie f 2,200; de justitie-kosten f 867-83/100.

Volgens berigten uit 's Hage van den 15 dater heeft de een wisselend antwoord op de aan hem gedane nieuwe communicatie van Engeland en Frankrijk gegeven, zich daarbij refererend.

derende van zijn antwoord op de vroeger gezegde Mogendheden.

Dezer dagen moeten gewichtige kabinetstaden gehouden zijn over uit Pruisen ontvangen dépêches. Waarschijnlijk betreffen dezelve het besluit van het kabinet van Pruisen, tegen de maatregelen van Frankrijk en Engeland. Er zijn dépêches naar Londen gezonden.

Near men ons van goederhand verzekert is door onze regering aan den generaal Chassé bevel gezonden, om de citadel van Antwerpen tot het uiterste te verdedigen en daartoe van alle in zijns magt staande middelen gebruik te maken.

(Handelsblad.)

Dezer dagen moet in de kapel van H. K. K. H. de prinses van Oranje een bijzondere dienst zijn gevierd, om den zegen over de nederlandsche wapenen of te smekken, ingeval eenen mogelijke aanranding derzelve.

Den 9 dezer is te Bordeaux op de volgende hollandsche schepen embargo gelegd:

De Maria, kapitein van Veen, junior, van Amsterdam; de Vrouw Adriana, kapitein Rykens, van Veendam; de Nbriland, kapitein Ridgels, van Monnikendam; de Onderneming, kapitein van Mourick, van Amsterdam; de Hermans, kapitein van Veen, van Amsterdam; de Concordia, kapitein de Witte, van Rotterdam; de Verwachting, kapitein Kramer, van Munick; de vier Gebroeders, kapitein Schuif, van Woussend; de Aurara, kapitein Wijers, van Pekela.

Uit Vlissingen schreef men van den 14 het volgende:

Men heeft hier, in tegenwoordigheid van Z. Exc. den heer opperhavenbeheer, procees genomen om wapenen op te laten, ten einde den omtrek, des noodig te verlichten.

Dezer dagen zijn een aantal uit Antwerpen gestuigt huisgezinnen, welke tot de klasse der welgestelde ingezetenen behooren, aan hare woonplaatsen toegelaten, met vergunning, om wederom in deze provincie te mogen verblijven.

Sedert ons laatste bericht is in het woietershuis alhier bijgekomen eene vrouw, welke onder behandeling is gebleven.

Engeland.

LONDEN, 14 November.

Zaterdag moet van wege Z. M. den Koning der Nederlanden aan lord Palmerston en aan prins Talleyrand, aangeboden zijn om het plan van schikking, laatstelijk door Pruisen voorgesteld, aan te nemen als den grondslag voor verdere inwilligingen van de zijde der nederlandsche regering, doch moet dit aanbod afgeslagen zijn.

Zaterdag heeft de prins de Talleyrand eenen zeer geruimen tijd met graaf Grey en lord Palmerston doorgebracht.

Zondag zijn de ministers vergaderd geweest en gedurende de zitting van dien raad zijn prins de Talleyrand, de pruisische minister, de oostenrijksche minister, baron von Wessenberg, met den oostenrijkschen zaakgelastigde op het bureau van buitenlandsche zaken gekomen, om dadelijk na den afloop der vergadering eene bijeenkomst met lord Palmerston te hebben.

Gisteren is weder eene kabinetsraad gehouden, en daarna hebben de russische ambassadeur, de prins de Talleyrand en de beijersche minister, baron Cetta, eene samenkomst met lord Palmerston op het bureau van buitenlandsche zaken gehad. De ridder Zea Bermudes, de minister van Spaanje, heeft zijn lordschap ook een bezoek gegeven.

De Houtzema Vitor, naar Rotterdam, en de Catharina, naar Bredrecht, zijn donderdag avond, na het ontrangen van de order om embargo op hollandsche schepen te leggen, van Liverpool ontsnapt. Den volgenden dag is van daar ook nog de Zee-neeuw naar Rotterdam ontkomen. Dit schip werd door de officieren der douanen vervolgd, doch daar het door eene stoomboot geslept werd, was hune poging om het aan te houden vruchteloos.

Het gouvernement heeft bevolen, dat de vaart der gewone brievenbussen tusschen Engeland en Holland niet verhindert zal worden, en dat ook het embargo zich niet moet uitstrekken tot hollandsche visschuiten.

Men gelooft stellig, dat het parlement omstreekt den 2 december oanhouden zal worden.

Volgens berichten van Oporto, van den 6 dezer, is don Miguel bij zijn leger voor die stad aangekomen. Voorts heeft er van weerszijden geene beweging plaats gehad.

De Lloyd's agent te Portland heeft kennis gegeven, dat het hollandsch schip Hensiate, van Batavia naar Amsterdam, ter hoogte van Portland, was aangehouden.

Frankrijk.

PARIS, 14 November.

De tijdelijke zaakgelastigde van den Koning der Nederlanden, de heer Fabritius, vertrekt heden naar 's Gravenhage. Men zegt, dat men genoeg te gelijktijd tijd de dépêches van hier verzonden zijn, waarbij de zaakgelastigde van Frankrijk tot Londen wordt terug ontkomen.

In de onderzochte haven moet met vier aan de uitroeping van een aantal oorlogsvaartuigen gewerkt worden. Voor het einde des jaars zullen er 24 schepen van linie bekwaam zijn om zee te bouwen.

Te Toulon is niet meer dan een enkel nederlandsch vaartuig met Embargo belegd.

Volgens den Courrier Français heeft men onder de papieren der hertogin van Berry, eigenhandige brieven van onderscheidene vorstelijke personen gevonden, men noemt onder meer anderen den kroonprins van Pruisen, den Koning van Saksen, den hertog van Nassau, en den keurprins van Hessen.

Het ontwerp van wet, hetwelk aan de kamers, ten opzichte der hertogin van Berry, zal worden aangeboden, zal zegt men behelzen: 1. De hertogin zal ten eeuwigen dagen worden verbannen; 2. hare goederen in Frankrijk zullen in beslag genomen worden; 3. indien zij, of eenig ander lid der verbannens familie weder in Frankrijk mocht komen, zal zij den dood verdiend hebben.

In afwachting van hetgeen omtrent haar zal bepaald worden, wordt de hertogin over zee naar het versterkte kasteel van Blaye, bij Bordeaux, vervoerd.

Belgie.

MONS, 15 November.

Het fransche leger is dezen morgen ten 6 ure de grenzen overgetrokken. Ten 10 ure kwam eene voorhoede kavallerie binnen Mons en hoorde men in de werte den trommel van de corpsen, die over Quivrain en Doornik in België trokken. De intogt van de troepen alhier begon ten 2 ure des avonds en duurde ten 6 ure des avonds nog voort. Men heeft reeds een regiment jagers te paard, het regiment huazars van Chartres, het 8ste en 12de regiment van linie, eene compagnie werklieden en eene brigade gendarmerie. De generaal Castellane bevond zich aan het hoofd der beide regementen infanterie. De hertog van Orléans is des avonds aangekomen. Overmorgen wordt het hoofdkwartier gewacht; den 18, 19 en 20 zal de artillerie door onze stad trekken.

Reeds in den afgelopen nacht waren eenige compagnien fransche pionniers hier aangekomen, welke terstond op wagens naar Brussel moesten worden vervoerd, om nog dezen avond te Mechelen te zijn. De hertog van Nemours wordt morgen ochtend aan het hoofd der lanciers alhier gewacht. Eene voorhoede kavallerie heeft dezen avond Castiau bereikt. Een groot aantal post-waagen tot het leger behoorende komen hier aan. Officieren en soldaten zijn allen overtuigd dat zij eene gewichtige taak te vervullen hebben. Hun zeggen is: wij gaan er een einde aan maken.

BRUSSEL, 15 November.

De kamer der afgevaardigden heeft zich in hare zitting van gisteren bezig gehouden, met de verifiëering der volmagten, de vorming harez bureaux, en met de keuze eens presidents, waartoe de heer Raikem met 38 van de 74 stemmen is gekozen; zijn mededinger, de heer Gendebien, had er 27 gekregen. Tot vice-presidenten werden benoemd de heeren Fallon en Dubus. Men wilde voorts de leden voor de commissie van het adres benoemen; doch een aantal leden zich reeds verwijderd hebbende, moest men de verdere keuze tot morgen uitstellen. Tusschen nu de heeren Fallon en Devaux daartoe gekozen. De heer Lebeau kondigde, nog vóór dat de kamer uiteenging, aan, dat de minister van buitenlandsche zaken een rapport zou uitbrengen, zoodra de commissie van het adres benoemd was.

In de bijeenkomst van den Senaat van gisteren, werden twee nieuwe leden, de heeren Dellafaille d'Hayssin en Hennequin, na het in orde bewinden hantzen volmagten en na de eedaflegging toegelaten.

De senaat daarop tot de keuze eens presidents overgaande, benoemde daartoe, met 34 op de 36 stemmen, den heer de Stassart. Tot vice-presidenten werden gekozen, de heeren de Secus en Vilain XIII, tot secretarissen, de markies de Rodas en de heer Meroghem de 2000. Voorts werd eene commissie voor het adres benoemd, waartoe tot leden gekozen werden de heeren graaf de Merode, baron de Secus, de Baillet en Vilain XIII.

Bij een besluit van den 8 dezer, wordt de administratie der Leopoldo-erde bij het ministerie van buitenlandsche zaken gevraagd.

Een koorier in den loop van den dag bij den marschall Gérard aangekomen, heeft hem de tijding gebracht, dat de eerste divisie van het fransche leger, te zamen ongeveer 25,000 man, dezen morgen de grenzen waren overgetrokken.

Verscheiden lieden, tot het gevolg van den hertog van Orléans behoorende, zijn gisteren hier aangekomen; heden worden er nog andere gewacht. De generale intendant van het fransche leger, de heer de la Nouville, is aan het hoofd der afgevaardigden van den staf, de generaal St. Cyrille, wordt insgelijks gewacht.

Naar men verneemt zal het gros der fransche cavallerie in de omstreken van Brussel gestationeerd blijven. Het hoofdkwartier zal te Terveuren gevestigd worden.

Het hoofdkwartier van het belgisch leger zal van Leuven naar Lier worden overgebracht. De koning zal binnen weinige dagen derwaarts vertrekken.

De pompiers of stedelijke wacht der stad Brussel zijn heeden naar Antwerpen vertrokken.

Wij vernemen, dat de heer *Glaassons*, auditeur militair der provincie Antwerpen, gearresteerd en naar de militaire gevangenis dezer stad is gevoerd; deze maatregel is uitgelokt geworden door den permanenten krijgstraad te velde, gepresideerd door den majoor *l'Eau*; de reden van deze arrestatie is ons als nog onbekend. (Emancipation.)

Uit Antwerpen wordt van den 15 dezer gemeld:

De militaire kommandant onzer stad heeft een besluit genomen tegen de pogingen, die de kwaadwilligheid, onder begunstiging der omstandigheden, hetzij tegen de veiligheid der plaats, hetzij tegen de zekerheid van personen en goederen mogt beproeven. Bij hetzelfde wordt bepaald, dat alle alhier niet woonachtige personen, zonder speciale vergunning, de stad binnen 24 uren moeten verlaten; en voorts al wie bij het plaatshebben van brand, ongeroepen, in eenig huis dringt, elk, die in eenige verstandhouding met den vijand werd bevonden of verontrustende geruchten, omtrent de zekerheid der stad, der inwoners of van het leger uitstrooide of verspreide, voor eenen krijgstraad zal gebracht en binnen 24 uren gevonnisd worden.

Van het burger gasthuis heeft men gisteren een zwarte vlag uitgestoken, ten teken dat de daartoe behoorende gebouwen, in geval van bombardement, zoo als gebruikelijk is, moeten gespaard worden.

Handelsvaartuigen, voor onze haven bestemd, komen de rivier op, na te Vlissingen quarantaine te hebben gehouden; zoowel de vaart op de rivier als zeewaarts is tot nog toe vrij gebleven.

De in beslagname van het schip *de Schelde* is onwaar bevonden; hetzelfde ligt onttakeld in de haven van Vlissingen.

Van den 17.

In de zitting der afgevaardigden van gisteren heeft de minister van buitenlandsche zaken het woord gevoerd, tot het geven van het toegezegd verslag. Hetzelfde was zeer uitgebreid en in twee deelen verdeeld.

In het eerste deel ontwikkelde hij de gronden, die hij gehad had, om den koning aan te raden voor het oogenblik van den door de kamers afgekonden weg af te gaan; als welke wilden dat men in geene onderhandeling trad alvorens het grondgebied ontruimd ware. Hij zeide dat Holland, van het door België als stellig aangekondigd besluit, van zich tot geene onderhandeling meer te leenen, gebruik makende, vredelievende gezindheden, die het niet ernstig meende, aan den dag legde; de oprechte handeling van het brusselsch kabinet had echter de plannen van het haagsche openbaar gemaakt, en had men alzo — zeide de minister — aan den raad, dien hij den Koning had durven geven, den tegenwoordigen uitslag te danken, welke voorzeker een stap verder tot eene ontkenning was.

Het tweede deel van het verslag was aan het onderzoek van het vraagstuk der tusschenkomst gewijd.

De minister las eerst eene nota voor, door den heer *van de Weyer*, aan de conferentie gerigt, ten gevolge der aan de londensche en parisische kabinetten gedane vraag, om de bepaling van den waarborg ten uitvoer te leggen, waarin dezelve thans hadden toegestemd. De nota luidt als volgt:

Nota van den belgischen plenipotentiaris aan de conferentie, den 11 oktober gerigt.

De ondergeteekende PP. van Z. M. den Koning der Belgen heeft de eer HH. Exc. de PP. op de londensche conferentie te berigten, dat hij den 8 oktober aan Z. Exc. lord *Palmerston*, eerste secretaris van staat van Z. Britsche M. voor de buitenlandsche zaken, eene nota ter hand gesteld heeft, geteekend door den generaal *Goblet*, minister van staat *ad interim* met de portefeuille van buitenlandsche zaken te Brussel belast, en van den 5 oktober gedagteekend, bij welke die minister verklaart, dat hij, uit kracht van de stellige bevelen van Z. M. den Koning der Belgen van Groot-Brittanje de uitvoering vordert van den waarborg, bepaald bij art. 25 van het den 15 novemb. 1831 met België gesloten en door de vijf groote Mogendheden geratificeerd tractaat; de ondergeteekende heeft de eer eene copie van dit stuk hijsbij te voegen.

De buitengewone gezant en minister PP. van Z. M. den Koning der Belgen bij Z. M. den Koning der Franschen, had gelijktijdig met den ondergeteekenden het bevel ontvangen, om eene dergelijke nota, insgelijks door den generaal *Goblet* geteekend, in te wisselen.

Dat het gouvernement van Z. M. den Koning der Belgen zich tot Frankrijk en Groot-Brittanje heeft gewend, is, omdat het, uit hoofde van den afstand van hetzelve van Berlijn, Wenen en St. Petersburg bevindt en aangezien den buitengewonen drang

der omstandigheden, het van belang gemeend heeft te zijn, allereerst den waarborg van de kabinetten, welke antwoorden het spoedigste konden komen af te vragen.

Het gevorderd jaargetijde, de noodzakelijkheid eener onmiddellijke oplossing en van eenen eindelijken uitslag hebben alle den Koning der Belgen verhindert terzelfder tijd van de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland de uitvoering te vragen van een tractaat, hetwelk zij allen gemeenschappelijk bekrachtigd hebben. Intusschen beijvert de ondergeteekende zich, aan de londensche conferentie eene copie van het staatsstuk toe te zenden, bij hetwelk het belgisch gouvernement aan de hoven van Frankrijk en Engeland de noodzakelijkheid blootlegt, om alle middelen in derzelve vermogen aan te wenden, tot de verwezenlijking van een tractaat, waaromtrent ieder der vijf Mogendheden dezelfde verbindtenissen jegens België heeft aangegaan en zich met gelijk recht jegens België verbonden hebben. Londen 11 oktober. (Get.) *van de Weyer*.

Zie hier nu de nota in denzelfden zin aan het Weener kabinet gerigt.

Nota gerigt aan het Weener kabinet door den baron de Loë, buitengewoon gezant van Z. M. den Koning der Belgen bij het hof van Oostenrijk.

De ondergeteekende buitengewoon gevolmagtigd gezant van Z. M. den Koning der Belgen heeft de eer, kachtens de bevelen van zijnen soeverein, ter kennis van Z. D. H. den prins *van Metternich* te brengen, dat de nieuwe te Londen gedane openingen de onmogelijkheid eener directe en minnelijke verhandeling met het haags kabinet hebbende doen blijken, zoo heeft het belgisch gouvernement, bij de hiertevens gevoegde nota, zich tot HH. MM. den Koning der Franschen en van Groot-Brittanje gewend, om de uitvoering van het tractaat van 15 november 1831, door middel van dwangmaatregelen te vorderen.

De ondergeteekende is te gelijker tijd belast geworden, het leedwezen van Z. M. den Koning der Belgen uit de drukken over de mislukking zijner jongste vredelievende poging, en te verklaren, dat Z. M. zich niet tot zijne Majesteit den Keizer van Oostenrijk gewend heeft, alleen uit hoofde de plaatselijke afstand alle onmiddellijke hulp onmogelijk had gemaakt, en dat elke nieuwe verdrag hij een zoo ver gevorderd jaargetijde voor de rust van Europa hoogst nadeelig is geweest. De Koning der Belgen zich wendende tot zijne bondgenooten, die reeds sedert lang de noodige toehereidselen gemaakt hadden, heeft daarmede in geenen deele de verbindtenissen willen miskenken noch verzwakken, die voor Oostenrijk uit hetzelfde tractaat van 15 november voortvloeijen.

De ondergeteekende neemt deze gelegenheid waar om aan Z. D. H. den prins *van Metternich* de betuiging zijner loogachtiging uit te drukken. (get.) *de Loë*.

De minister vervolgde aldus:

Eene nota volkomen in dezelfde bewoordingen vervat, werd door den generaal *Merkz* bij het herlijnsch kabinet ingediend. Mijne heeren, toen het gouvernement de poging deed, welke ik de eer had u daar zoo mede te deelen, was het verre van de gedachte, dat het zich deswegens nog eens zou hebben te regtvaardigen. Dezelve is inderdaad zoo consequent, en om dat te spreken zoo wettig; dezelve werd door alle de verbindtenissen, welke het gouvernement aangegaan en de kamers bekrachtigd hadden, zoo gebiedend gevorderd, dat wij, naar onze meening, er ons niet van konden losmaken, zonder aan onze meestste verplichtingen te kort te doen, zonder, mijne heeren, met ons zelve in openbaren strijd te zijn.

De aard der gevraagde tusschenkomst, naar de regelen der rede van de door ons en jegens ons aangegane verbindtenissen moetende worden afgeleid, kan geen vraagstuk uitmaken. Van waar dan, dat dezelve in haar beginsel zoo vatschelijk verklaard, zoo hevig aangevallen is geworden?

De oorzaak is, dat de nationale ligtgeraaktheid er een gevoel van zwakheden en een voor de eer van België beledigend wantrouwen in heeft weten te bespeuren.

Hoe weinig naar recht en met de daad gegrond ook, toch komt die ligtgeraaktheid toch voort uit te edele gevoelens, dan dat ik mij niet verplicht zou achten dezelve volkomen te betradigen.

Het recht van tusschenkomst, mijne heeren, is in het tractaat van 15 november beschreven; het bindt ons gelijk de Mogendheden, die het tractaat van België geteekend en die dezelfde ten uitvoer legging gewaarborgd hebben.

Dit tractaat heeft het gouvernement tot het charten zijner buitenlandsche staatkunde gemaakt.

Den waarborg der Mogendheden, mede-ondertekenaar aannemende, hebt gij, mijne heeren, geene onteerende agterblijfsderteekend. Indien dit zoo ware geweest, zoudt gij samen met door zijne vaderlandsliefde, even seer als door de kracht zijner redenen, uitstekend redenaar, en wiens verlies de kamers levendig gevoelen zal, — nimmer zoudt gij hem hebben hooren zeggen, dat men de uitvoering van het tractaat moest vorderen en dat wij van de verbindtenissen ten aanzien van de Mogendheden niet vrij zouden zijn, dan in het geval dat zij zelve aan hunne verbindtenissen te kort kwamen. Wanneer het onherroepelijk tractaat, — heeft een achtbaar senator (de heer

Lafayette Mourat uitgeroepen, welke men niet van te diploma-
tisch gezind kan beschuldigen. — zoo het traktaat herroepelijk
is, moet men te wapen snellen; is het onherroepelijk, dan moet
men van de Mogendheden deszelfs uitvoering afvorderen.

Zoodanig is de staatkunde van het gouvernement geweest;
het heeft met u gemeend, mijne heeren, dat de nationale eer
bestond in het eerbiedigen en doen eerbiedigen der wederzijds
aangegane verbindtenissen. Deze staatkunde heeft den verwach-
ten uitslag gehad; zij heeft bewezen, om mij van uwe eigene
wifdrinkingen te bedienen, mijne heeren, « dat er in de men-
schelijke overeenkomsten nog iets heiligs was overgebleven. »

Nee, mijne heeren, het beroep op Engeland en Frankrijk
randt de nationale eer niet aan; het geeft integendeel het over-
tuigend bewijs van de opregtheid en rechtschapenheid der Belgen.

Niet om dat wij ons te zwak en huiten staat gevoelen, om
ons zelve recht te verschaffen, hebben wij de tusschenkomst
der mogendheden ingeroepen; het geschiedde integendeel; om
dat wij onze kracht gevoelden en dat dit gevoel ons het recht
gaf, het aanwenden dier middelen te vorderen, waaromtrent
wij, alleen in het belang van den algemeenen vrede, toege-
stemd hadden ons zelve niet uit te sluiten.

Zoo lang, mijne heeren, de mogendheden, tot welke wij ons
om hulp gewend hebben aan hunne verbindtenissen getrouw
bleven, zoo lang zij geene der daaruit voortvloeiende gevolgen
miskenden, zou het gouvernement zich niet gerechtigd gerekend
hebben de vijandelijkheden het eerst te beginnen. Doch er was
besloten om de wapenen niet op te vatten, dan op het oogen-
blik dat die mogendheden zonden hebben verklaard, dat zij
geen zinnig voorname hadden, het hollandsch gouvernement
te noodzaken door het eenig thans voor mogelijk gehouden mid-
del. Dan konden wij Europa deszelfs schijn verbindtenissen te-
rug geven, en wanneer de onvermijdelijk geworden schok der
oorlogsgedruisde ziele deed uitspatten, die Europa in vlam
zette, niet op België de gedachte verantwoordelijkheid
te laten drukken.

De uitslag is zoo niet geweest, mijne heeren, de jongste be-
sluiten van Frankrijk en Engeland, de niet tegelanting van de
einde der andere mogendheden hebben doen zien, dat wij niet
te vergeefs het voorbeeld eener getrouwe naleving der ver-
bindtenissen gegeven hebben.

Als Belg betreur ik de noodzakelijkheid, die voor mijn
land uit de verphelingen, ons door de tegenwoordige eu-
ropesche gesteldheid opgelegd, voortvloeit. Liever hadden wij
alleen met de taak, om ons grondgebied te bevrijden, belast
wilden zijn, maar het algemeen belang verzette de er zich tegen,
dat deze roeping ons verbleef.

Wij hebben ons bij het tractaat van 15 november aan dit
voorbehoud onderworpen; door het nu te verwerpen zouden
wij onze eigen verbindtenissen miskennen, en geene dusdanige
handelwijze stelde ons bestaan als natie in de waagschaal.

Het is ons derhalve, ten prijs van hetgeen ons het dierbaarst
is, ontzegd een tractaat, hetwelk Europa ons waarborgt, zel-
ven in uitvoer brengen. Maar zoo naargezetheid en onze
belangen het ons eene wet maakten in die gesteldheid te bewil-
den, het gevoel onzer kracht was tevens daar, en verhoed
als niet minder gebiedend een werkzaam aandeel aan de engelsch-
fransche expeditie te nemen; onze medewerking zou dezelve
eigen schijn van een kruistogt tegen Holland gegeven hebben;
zij zou dezelve het kenmerk van een europesche taakvervulling
hebben doen verliezen, en ware, van de zijde van het belgisch
gouvernement, eene kinderachtige, ik zou schier zeggen laf-
hartigheid geweest, welke vorschker door u ware afgekeurd.

Wilt intusschen uit het hier gezegde niet afleiden, mijne hee-
ren, dat wij, in geval van onvermijdelijken aanval, de zorg der
verdediging aan vreemde handen moeten toebetrouwen.

Nee! deze mogelijke gebeurtenis ligt buiten den door onze
verbindtenissen, afgebakenden kring; daar behouden wij al onze
vrijheid van handelen en zullen daarvan gebruik weten te ma-
ken; hetzij dat de hollandsche troepen onzen vaderlandschen
grond betreden; hetzij dat zij de in hunne magt staande ver-
dermiddelen tegen vreedzame bewoners en derzelver eigendoms-
rechten ingeten; dan zullen wij ons wettig kunnen verdedigen en
erkennen wij aan geene Mogendheid ter wereld het recht toe,
in deszelfs bijzonder belang, ons de verplichting op te leggen van
ons zonder verdediging aan de slagen onzer vijanden prijs te
geven.

De leden hadden, naar het scheen, op dit verslag van den
generaal Goblet volstrekt geene aanmerkingen te maken: nie-
mandthans liet er zich over uit; alleen het drukken en rond-
delen werd bevolen.

In deze zitting is voortaan de commissie voor het adres vol-
tellig gemaakt; dezelve bestaat uit de heeren *Dubus, Desaux,*
Fallon, Demartier, Dethoux en *Jaminé*.

In de zitting van den senaat van gisteren is het ontwerp aan-
trentend op 's Konings troonrede gelezen.

De Koning heeft heden met den maarschalk *Gerard* een

aansienlijk deel troepen van de divisie *Clump* in oogschouw-
genomen.

— Aan ons leger is uitgevaardigd de navolgende

DAGORDER VOOR HET BELGISCH LEGER.

De hardnekkige weigering van Holland om zijne troepen ach-
ter de grenzen te doen trekken, welke de traktaten hetzelfde
toegekend hebben, was eene voortdurende vijandelijke daad je-
gens de groote Mogendheden.

Twee van dezelve hebben zich met de taak belast om daar-
aan een einde te maken.

Met dit inzicht zullen hunne vereenigde vloeten af, ten einde
de hollandsche havens op het strengst geblokkeerd te houden,
en heden zelfs trekt een fransch leger over de belgische grenzen.

Een snelle marsch zal binnen weinige dagen dit leger voor
de citadel van Antwerpen doen komen.

De zending van het fransche leger is: Holland te noodzaken
de wet van Europa te erkennen.

Het belgische leger wordt, van zijne zijde, geroepen om ons
grondgebied tegen elken aanval te behoeden, elken aanslag te-
gen personen en eigendommen te waarborgen.

De taak is schoon, is nationaal en nimmer is er aan gedacht
dezelve aan vreemde handen toe te vertrouwen.

De Koning kent de getrouwheid van het leger en rekent op
hetzelfde.

Zoo de vijand een vermetele aanval durft wagen, zal de ko-
ning zijne bataillons te wapen roepen en hij twijfelt niet, of
men zal alsdan de opvolgers dier krijsslieden weder vinden, die
gedurende een roemvol tijdperk, zoo dikwerf met de Franschen
dezelfde gevaren gedeeld en dezelfde zegepalmen veroverd
hebben.

Brussel, 15 november 1832.

De minister directeur van oorlog,
baron Eoan.

— Het fransch leger trekt op alle punten snel voortwaarts.
Hetzelfde is over Mons, Doornik, Kortrijk en Binche, België bin-
getrokken.

De beide fransche prinses zullen heden hunnen intogt te
Brussel doen, aan het hoofd van het eerste regiment lansiers
en het 20ste ligte troepen, welke beide regimenten de voor-
hoede, onder bevel van den hertog van Orleans, uitmaken.
Het leger zal voor een deel den 19 voor de citadel zijn, men
veronderstelt dat de belegeringswerken den 20 en 21 zullen
kunnen begonnen worden.

De generaal *Blais Cyr Nugues*, chef van den staf, *Raso*, be-
velhebber der artillerie, en de bataljonsleider van het fransch
leger, *Perin*, zijn hier aangekomen.

De fransche troepen, die door Vlaanderen trekken, zijn den
15 bijnen Kortrijk gemarcheerd, den 16 te Deynze,
den 17 en 18 te Gent. — De doortogt der troepen door Meche-
len is als volgt: op den 18, 11,220 man en 3,000 paarden;
den 19, 6,154 man en 1,222 paarden; den 20, 7,606 man en
3,100 paarden; den 21, 6,154 man en 1,222 paarden; den 22,
510 man en 400 paarden; den 23, 520 man en 460 paarden;
in 't geheel 37,160 man en 9,524 paarden.

Gisteren zijn door Mons getrokken 8000 man infanterie en
2000 man kavallerie.

BEKENDMAKINGEN.

36. * * * Degenen die iets te V O R D E R E N hebben
van of V E R S C H U L D I G D zijn aan de sta-
latenschap van Mevrouw *M. F. B. BOO-
G A E R T S*, Weduwe wijlen den Heer *J.
C R I L L A E R T S*, gevoord hebbende en
overleden te Berlicum, worden verzocht daarvan,
voor den 20 December 1832, opgave of betaling te
doen aan de Ondergeteekende, in het Sterfhuys,
in voorn. Gemeente

BERLICUM, den 19 November 1832.

A. M. GREEVE.

37. * * * Onders of Voogden genegen zijnde eenen Z O O N
P U P I L als Apotheker op te leiden, adresseren
zich bij *H. VAN BAER*, Apotheker te 's Bosch,
(Brieven franco.)

38. * * * Men vraagt te *Utrecht*, eenen O N D E R M E E S-
T E R, van den R. K. Godedienst, bezittende den
Derden of Vierden Rang, tegen een behoortijk Sa-
laris. Iemand van de vereischte Getuigschriften
voorzien, hier toe genegen, addressere zich onder
de Letters *D. T.*, met gefrankeerde brieven. Bij
A. S C H I K H O F F, Boekdrucker en Boek-
verkooper op den Springweg, te *Utrecht*.